

Jeg troer hermed at have omtalt samtlige til dette Affnit stillede Ændringsforslag.

Casse: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de historiske Bemærkninger, hvormed den høitærede Justitsminister indlede sit Svar paa de Bemærkninger, der vare fremkomne med Hensyn til de forskjellige Ændringsforslag, thi jeg troer, at de historiske Bemærkninger, som vedkom Kjøbenhavns Overformynderi, ville findes ikke at indeholde Noget, der giver Bidrag til Afgjørelsen af det Spørgsmaal, som er Gjenstand for Ændringsforslaget under Nr. 4. Der var kun eet Punkt, hvori det forekom mig, at den høitagtede Justitsminister søgte et Beviis, det var hans Ansørsel om, at en Mand, der havde haft med den daglige Revision at gjøre, og om hvem jeg ogsaa selv havde sagt, at han havde stor Erfaring og Indsigt med Hensyn til disse Anliggender, i sin Tid i det andet Thing havde udtalt sig med Varme for den daglige Revisions Nødvendighed; den ærede Minister paaberaabte sig ogsaa navnlig, at denne Mand havde været ansat i Kjøbenhavns Magistrat. Jeg skal aldeles ikke indlade mig paa den Vægt, der kan lægges paa en Udtalelse af denne Mand, hvis Competence til saaledes at høre sig jeg naturligviis ikke skal beskrive, men jeg skal kun bemærke, at jeg har haft god Leilighed til at kende ham, da jeg i adskillige Aar, hvori han var Raadmand, var Borgmester her i Byen. — En anden Deel af disse historiske Meddelelser, som jeg dog ikke nærmere skal berøre, var den Erindring, den høitagtede Justitsminister gjorde med Hensyn til Indholdet af de Bestemmelser om Revisionen, som findes i det Forslag til Overformynderiets Ordning, jeg som Minister i 1862 havde den Ære at forelægge Rigsdagen. Der var i dette Udlaft Bestemmelser, som ikke vedkom den daglige Revision, og som efter min Mening vare tilstrækkelige til at fjerne de Ulemper, som ellers let vilde kunne indsnige sig. — Jeg skal nu gaae over til, hvad der egentlig er Gjenstand for Ændringsforslaget under Nr. 4, nemlig Nødvendigheden af at faae indført en aarlig Revision foruden den daglige Revision, som siden 1842 finder Sted ved Kjøbenhavns

Overformynderi, og som altsaa ogsaa skulde være tilstrækkelig for den nye Afdeling af Overformynderiet, saafremt ikke Ændringsforslaget vedtages. Paa en vis Maade i stærk Mod sætning til den høitærede Justitsminister vil jeg sige, at det Foredrag, der til Forsvar for Ændringsforslaget blev holdt af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad), vidner om Indsigt i Overformynderiforholdene, saaledes som de nu finde Sted, og vidner om et Die, der er aabent for de Mangler, der klæbe ved Overformynderiet, samt for de Misligheder, der kunde udvikle sig deraf, hvilket efter min Overbeviisning vil være tilstrækkeligt til hos det høie Thing at fremkalde Formeningen om, at det er fornødent at faae en aarlig Revision istedetfor at lade det beroe ved denne daglige Revision. Det ærede Medlem, jeg nævnte, har fuldkommen rigtigt, troer jeg, betegnet den daglige Revision for at være ikke en egentlig Revision, men en Control, dette Udtryk, som betegner den egentlige Betydning og Virkning, som dette daglige Eftersyn har. Det ligger dog — jeg troer ogsaa, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne bemærkede det — fuldkommen i Tingens Natur, at et saadant dagligt Eftersyn ikke kan være istand til at efterspore, hvorvidt der under de Oplysninger, som foreligge, maatte skjule sig nogen Mislighed eller i alt Fald et Forhold, som kunde lede til Tab for Umyndige. Den daglige Revision kan ikke have denne Virkning, thi det er naturligt, at den maa indskrænke sig til at foretage visse Optællinger i Bøgerne, at sammenligne, hvad der er anført i Kassebøgerne, med det, hvorom Bogholderibøgerne give Oplysning, og dermed sammenholde de Dwitteringer, som ere tilfede; men De ville, mine Herrer, let indsee, at naar en daglig Revision skulde være tilstrækkelig til derved at opnaae den Garanti, som tilsigtes med den, maatte man være fuldkommen vis paa, at deels Bogholderiet, deels Kassebøgerne og deels Forholdet med Dwitteringerne samt ogsaa Forholdet med Hensyn til de forskjellige Værdipapirer, som beroe i Overformynderiet, virkelig vare ordnede saaledes, at der ikke kunde foregaae nogen Mislighed af anden Natur, end at Revisionen kunde opdage den ved det dag-